

გადაწყვეტილება საქართველოს სახელით

11 სექტემბერი 2018 წ.
მცხეთა

ქ.

შესავალი ნაწილი

**მცხეთის რაიონული სასამართლო
მოსამართლე დავით ახალბედაშვილი**

სხდომის მდივანი თეა წიკლაური

მოსარჩელე სს "თი---- ბანკი"
წარმომადგენელი ი--რი წ--რეთელი

მოპასუხე ი--ია ვ---ძეული
წარმომადგენელი გიორგი ჩომახაშვილი

დავის საგანი თანხის დაკისრება

აღწ-რი-ობითი ნაწილი

1. სასარჩელო მოთხოვნა

1.1. ი--ია ვ---ძეულისათვის 2016 წლის 27 სექტემბრის სესხის ხელშეკრულებისდან გამომდინარე 5-11.73 ლარის დაკისრება, საიდანაც სესხის ძირი თანხაა 4-92.20 ლარი, პროცენტი/სარგებელი 4-2.90 ლარი, პირგასამტეხლო 806.08 ლარი, დაზღვევა 10.55 ლარი.

1.2. ი--ია ვ---ძეულისათვის სახელმწიფო ბაჟის 168,35 ლარის, სარჩელის უზრუნველყოფისთვის გადახდილი 50 ლარის და სატრანსპორტო საშუალების სამართლებრივი მდგომარეობისათვის გადახდილი 21 ლარის დაკისრება.

სარჩელის საფუძვლები:

2016 წლის 27 სექტემბერს სს „თი---- ბანკსა“ და ი--ია ვ---ძეულს შორის დაიდო საბანკო კრედიტის ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზეც მოპასუხზე გაიცა

კრედიტი 5--0 ლარის ოდენობით. წლი--რი საპროცენტო განაკვეთი განისაზღვრა 18.5%-ით, კრედიტის მოქმედების ვადა კი განისაზღვრა 2020 წლის 25 სექტემბრამდე. სესხის დაფარვა უნდა მომხდარიყო ყოველი თვის 25 რიცხვში. ფიქსირებული პირგასამტეხლო შეადგენდა 20 ლარს, ხოლო ყოველდღი--რი პირგასამტეხლო ყოველ ვადაგადაცი--ებულ დღეზე შეადგენდა 0.5%.

მოპასუხის მიერ სესხის პირობები პირველად დაირღვა 2016 წლის 25 ოქტომბერს, რის შემდეგაც ირღვეოდა პერიოდულად.

2017 წლის 11 ნოემბრის მდგომარეობით დავალიანებაა 5-11.73 ლარი, საიდანაც ძირითადი თანაა 4-92.20 ლარი, პროცენტი 4-2,90 ლარი, ჯარიმა 806.08 ლარი. დაზღვევა 10.55 ლარი.

2. მოპასუხის პოზიცია

მოპასუხემ წ--რი--ობით შესაგებელში და სასამართლო სხდომაზე სარჩელი ნაწი--ობრივ ცნო და განმარტა, რომ თანახმა არის გადაიხადოს მხოლოდ სესხის ძირითადი თანხა 4-92.20 ლარი, ვინაიდან არის უმუშევარი და აქვს მძიმე ეკონომი--რი მდგომარეობა.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.1.1. 2016 წლის 27 სექტემბერს სს „თი--- ბანკსა“ და ი--ია ვ---ძეულს შორის დაიდო საკრედიტო ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზე მოპასუხემ მიიღო თანხა 5--0 ლარის ოდენობით, წლი--რი საპროცენტო განაკვეთი განისაზღვრა 18.5%-ით; ხელშეკრულებით გათვალისწინებულია პირგასამტეხლო ყოველ ვადაგადაცი--ებულ დღეზე დავალიანების 0.5%, ასევე ფიქსირებული პირგასამტეხლო 20 ლარი. დაზღვევა 10.55 ლარი. კრედიტის დაფარვა უნდა მომხდარიყო ყოველი თვის 25 რიცხვში.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს

- საკრედიტო ხელშეკრულების ასლი
- სარჩელი
- შესაგებელი
- მხარეთა ახსნა-განმარტებანი

3.1.2. 2016 წლის ოქტომბრის თვიდან მსესხებელი პერიოდულად არღვევდა ხელშეკრულებას. 2017 წლის 11 ნოემბრის მდგომარეობით დავალიანება შეადგენს 5-11.73 ლარს, საიდანაც ძირითადი თანაა 4-92.20 ლარი, პროცენტი 4-2,90 ლარი, ჯარიმა 806.08 ლარი, დაზღვევა 10.55 ლარი.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს

- ანგარიშიდან ამონაწერი
- სარჩელი
- მხარეთა ახსნა-განმარტებები

3.2. დადგენი—ი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები

საქმისათვის მნიშვნელოვანი გარემოებები სადაო არ არის.

სამოტივაციო ნაწი—ი

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

მოსარჩელის მოთხოვნა ნაწი—ობრივ უნდა დაკმაყოფი—დეს და მოპასუხეს უნდა დაეკისროს სესხის ძირითადი თანხის და სარგებლის გადახდა, მოთხოვნი—ი პირგასამტეხლო უნდა შემცირდეს.

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 317-ე, 867-ე, 868-ე მუხლები, 361-ე მუხლის მე-2 ნაწი—ი, 4-0-ე, 867-ე, 417-ე, 418-ე, 419-ე, 420-ე, 394-ე, 4-4-ე, 411-ე, 412-ე, 414-ე, 348-ე მუხლის „ე“ ქვეპუნქტი

6. სამართლებრივი შეფასება

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 317-ე მუხლის მიხედვით, ვალდებულების წარმოშობისათვის აუცი—ებელია მონაწი—ეთა შორის ხელშეკრულება, გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა ვალდებულება წარმოიშობა ზიანის მიყენების (დელიქტის), უსაფუძვლო გამდიდრების ან კანონით გათვალისწინებული სხვა საფუძვლებიდან.

სადაო ვალდებულების წარმოშობის საფუძველია საკრედიტო ხელშეკრულება.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 867-ე მუხლის თანახმად, საბანკო კრედიტის ხელშეკრულებით კრედიტის გამცემი აძლევს ან მოვალეა მისცეს მსესხებელს სასყიდლიანი კრედიტი სესხის ფორმით. ამავე კოდექსის 868-ე მუხლის პირველი ნაწი—ის მიხედვით მხარეთა შეთანხმებით კრედიტორისათვის შეიძლება განისაზღვროს მყარი ან ცვალებადი საპროცენტო განაკვეთი.

მხარეებს შორის სამართლებრივი ურთიერთობა წარმოიშვა 2016 წლის 27 სექტემბერს დადებული სესხის ხელშეკრულებით, რომლის საფუძველზე მოპასუხემ მიიღო თანხა 5--0 ლარი, სადაც სესხის სარგებელი განისაზღვრა წლი-

-რი 18.5%-ით. მოცემულ შემთხვევაში სარგებლის სახით მოპასუხესათვის დასაკისრებელი თანხა განისაზღვრება 4-2.90 ლარით.

მხარეებს შორის საკრედიტო ურთიერთობა წარმოიშვა 2016 წლის 27 სექტემბერს დადებული სესხის ხელშეკრულების საფუძველზე, რაც მსესხებელს ჯეროვნად არა აქვს შესრულებული. სადაო არ არის, რომ მოპასუხემ საკრედიტო ხელშეკრულებით გათვალისწინებული გრაფიკის დაცვით არ დააბრუნა სესხის თანხა. მისი დავალიანებაა ძირითადი თანხა **4-92.20 ლარი**.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 361-ე მუხლის მე-2 ნაწი—ის შესაბამისად, ვალდებულია უნდა შესრულდეს ჯეროვნად, კეთი—სინდისიერად, დათქმულ დროსა და ადგი—ას. სამოქალაქო კოდექსის 361-ე მუხლის მიხედვით ვალდებულების მონაწი—ეს ეკისრება ვალდებულების ჯეროვნად შესრულება, რაც იმას ნიშნავს, რომ ვალდებულება უნდა შესრულდეს ზუსტად იმ პირობების დაცვით, როგორც ხელშეკრულებაშია მითითებული.

მოპასუხე ი—ია ვ—დეულმა ცნო სარჩელი სესხის ძირითადი თანხის გადახდის მოთხოვნის ნაწი—ში, რაც მოპასუხისათვის ამ თანხის დაკისრების საკმარისი საფუძველია.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-3 მუხლის 1. მხარეები იწყებენ საქმის წარმოებას სასამართლოში, ამ კოდექსში ჩამოყალიბებული წესების შესაბამისად, სარჩელის ან განცხადების შეტანის გზით. ისინი განსაზღვრავენ დავის საგანს და თვითონვე იღებენ გადაწყვეტი—ებას სარჩელის (განცხადების) შეტანის შესახებ. 2. მხარეებს შეუძლიათ საქმის წარმოება მორიგებით დაამთავრონ. მოსარჩელეს შეუძლია უარი თქვას სარჩელზე, ხოლო მოპასუხეს - ცნოს სარჩელი. ამავე კოდექსის 208-ე მუხლის თანახმად, მოპასუხის მიერ სარჩელის ცნობა სარჩელის დაკმაყოფი—ების საკმარისი საფუძველია. მოპასუხემ სარჩელი ნაწი—ობრივ ცნო, თანხმობა განაცხადა მოთხოვნი—ი თანხიდან გადაიხადოს სესხის ძირითადი თანხა, რის გამოც საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 208-ე მუხლის საფუძველზე მოპასუხეს უნდა დაეკისროს 4-92.20 ლარის გადახდა.

ხელშეკრულებით გათვალისწინებულია სესხის დაბრუნების ვადის გადაცი—ებისათვის პირგასამტეხლოს გადახდევინება, რის გამოც მოპასუხეს უნდა დაეკისროს ასევე პირგასამტეხლოს გადახდა, თუმცა მოსარჩელის მოთხოვნა პირგასამტეხლოს დაკისრების შესახებ ნაწი—ობრივ უნდა დაკმაყოფი—დეს და მოთხოვნი—ი პირგასამტეხლო უნდა შემცირდეს.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 417-ე მუხლის თანახმად, პირგასამტეხლო - მხარეთა შეთანხმებით განსაზღვრული ფულადი თანხა - მოვალემ უნდა გადაიხადოს ვალდებულების შეუსრულებლობის ან არაჯეროვნად

შესრულებისათვის. ამავე კოდექსის 418-ე მუხლის მე-2 ნაწი—ის მიხედვით, შეთანხმება პირგასამტეხლოს შესახებ მოითხოვს წ-რი—ობით ფორმას. ამავე კოდექსის 419-ე მუხლის პირველი ნაწი—ის თანახმად, კრედიტორს არ შეუძლია ერთდროულად მოითხოვოს პირგასამტეხლოს გადახდაც და ვალდებულების შესრულებაც, თუკი პირგასამტეხლო არ არის გათვალისწინებული იმ შემთხვევებისათვის, როცა მოვალე თავის ვალდებულებებს არ ასრულებს დადგენი— დროში.

სესხის ხელშეკრულებით პირგასამტეხლო შეადგენს ყოველ ვადაგადაცი—ებულ დღეზე გადასახდელი თანხის 0,5%-ს. სარჩელით მოთხოვნი—ია პირგასამტეხლოს სახით 806.08 ლარის გადახდა.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ მხარეთა მიერ შეთანხმებული ოდენობით პირგასამტეხლოს დაკისრების საფუძველი არ არსებობს, რადგან მოთხოვნი—ია არაგონივრულად მაღალი პირგასამტეხლოს დაკისრება.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 420-ე მუხლის შესაბამისად, სასამართლოს შეუძლია საქმის გარემოებათა გათვალისწინებით შეამციროს შეუსაბამოდ მაღალი პირგასამტეხლო.

პირგასამტეხლო არის მოთხოვნის უზრუნველყოფის საშუალება, მხარეთა შეთანხმებით განსაზღვრული ფულადი თანხა, რომელსაც მოვალე იხდის ვალდებულების შესრულების ვადის გადაცი—ებისათვის ან ვალდებულების სხვა სახის დარღვევისათვის. ამდენად, პირგასამტეხლო შეიძლება არსებობდეს მხოლოდ ფულადი თანხის სახით. პირგასამტეხლოს თანხაზე უნდა არსებობდეს მხარეთა შეთანხმება. შეთანხმება უნდა იყოს წ-რი—ობით ფორმით დადებული.

სამოქალაქო კოდექსის 417-ე მუხლიდან გამომდინარე, პირგასამტეხლო არის შეთანხმება, რომლის საგანია მოვალის მიერ ძირითად სახელშეკრულებო ვალდებულებასთან ერთად დამატებითი ვალდებულების კისრება.

პირგასამტეხლო, როგორც მოთხოვნის უზრუნველყოფის საშუალება, წარმოადგენს სახელშეკრულებო მოთხოვნის შესრულების მიმართ მხარის შესაბამისი ინტერესის უზრუნველყოფის საშუალებას, რომლის გადახდის ვალდებულება წარმოიშობა სახელშეკრულებო ვალდებულების დარღვევის შედეგად. პირგასამტეხლო წარმოადგენს ერთგვარ სანქციას მხარისათვის ვალდებულების შეუსრულებლობის გამო. იგი კრედიტორის მხრიდან ვალდებულების შესრულების მიზნით მოვალეზე გარკვეული „ზეწოლის“ განხორციელების საშუალებაა, რათა მოვალე ფინანსური სანქციის დაკისრების შიშით აიძულოს ჯეროვნად შეასრულოს ხელშეკრულება.

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს განმარტებით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2017 წლის 5 მაისის განჩინება საქმე №ას-318-301-2017),

პირგასამტეხლოს გონივრულობის კვლევა სასამართლო კონტროლის სფეროში ექცევა, როგორც საჯარო წ-სრიგის უზრუნველყოფისა და სამოქალაქო ბრუნვის მონაწი—ეთა კეთი—ისინდისიერების განმაპირობებელი ფაქტორი. საჯარო წ-სრიგის ცნება სამოქალაქო კოდექსში მორალურ იმპერატივებთანაა დაკავშირებული. საჯარო წ-სრიგი ხელს უწყობს ზნეობრივი და სამართლიანი სამოქალაქო ბრუნვის დამკვიდრებას. საჯარო წ-სრიგის დარღვევით ი—ახება არა მხოლოდ ვინმეს კერძო ინტერესები, არამედ საჯარო ინტერესები.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 420-ე მუხლის მიხედვით, კანონი სახელშეკრულებო თავისუფლებაში სასამართლოს ჩარევას დასაშვებად მიიჩნევს. თუმცა, ამგვარი ჩარევა გარკვეულ შეზღუდვებს ექვემდებარება. კანონის თანახმად, შემცირებას ექვემდებარება მხოლოდ „შეუსაბამოდ მაღალი“ პირგასამტეხლო, რაც იმას ნიშნავს, რომ პირგასამტეხლოს შემცირების საფუძველია არა მარტო რაოდენობრივი კრიტერი—მი (მაგალითად დიდი თანხა), არამედ საქმის გარემოებებისადმი პირგასამტეხლოს პირობების შეუსაბამობა. კანონმდებელი არ ადგენს რა გარემოებების გამო შეიძლება ჩაითვალოს პირგასამტეხლო შეუსაბამოდ მაღალ თანხად. შესაბამისად, ეს საკითხი უნდა გადაწყდეს ყოველი კონკრეტული სადაო სამართალურთიერთობის გარემოებების ერთობლივი ანალიზის შედეგად.

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2016 წლის 28 დეკემბრის გადაწყვეტი—ებაში (საქმე Nას-848-814-2016) პირგასამტეხლოს შესახებ განმარტებულია შემდეგი: "პირგასამტეხლოს ოდენობის განსაზღვრისას ყურადღება ექცევა რამდენიმე გარემოებას. მათ შორის: ა) პირგასამტეხლოს, როგორც სანქციის ხასიათის მქონე ინსტრუმენტის ფუნქციას, თავიდან აიცი—ოს დამატებით ვალდებულების დამრღვევი მოქმედებები; ბ) დარღვევის სიმძიმესა და მოცულობას და კრედიტორისათვის წარმოქმნი—ი საფრთხის ხარისხს; გ) ვალდებულების დამრღვევი პირის ბრალეულობის ხარისხს; დ) პირგასამტეხლოს ფუნქციას, თავის თავში მოიცვას ზიანის ანაზღაურება. პირგასამტეხლოს ოდენობაზე მსჯელობისას გასათვალისწინებელია მოვალის მიერ ვალდებულების შეუსრულებლობის ხანგრძლივობა".

ამდენად, პირგასამტეხლოს გონივრულობის შეფასებისას მხედველობაშია მისაღები მოთხოვნი—ი პირგასამტეხლოს აშკარა შეუსაბამობა ვალდებულების დარღვევის შედეგებთან, რაც შეიძლება გამომდინარეობდეს პირგასამტეხლოს განსაკუთრებით მაღალი პროცენტიდან, ზიანის უმნიშვნელო ოდენობიდან, ვალდებულების დარღვევის მოკლე ვადიდან და ა.შ.

პირგასამტეხლოს ოდენობა არაგონივრულად შეიძლება ჩაითვალოს თავად ხელშეკრულებით გათვალისწინებული პირობის აშკარად დიდი ოდენობით განსაზღვრის გამო ან შემდგომ ხელშეკრულების შეუსრულებლობის პირობებში დარღვევის ხასიათის გათვალისწინებით იქცეს შეუსაბამოდ მაღალ ოდენობად.

სასამართლო ასევე დამატებით განმარტავს, რომ საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 52-ე მუხლის შესაბამისად, ნების გამოვლენის განმარტებისას ნება უნდა დადგინდეს გონივრული განსჯის შედეგად, და არა მარტოდენ გამოთქმის სიტყვასიტყვითი აზრიდან. მართალია, მხარეებს შორის გაფორმებული ხელშეკრულებით მხარეები შეთანხმდნენ პირგასამტეხლოზე, მაგრამ აღნიშნული სასამართლოს არ ზღუდავს, მხარეთა თანასწორობისა და უფლების განხორციელების კეთილ—სინდისიერების პრინციპების საფუძველზე გამოიყენოს საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 420-ე მუხლით გათვალისწინებული ე.წ. „სასამართლო შესაგებელი“ და მხარეთა შეთანხმების მი—ხედვად, თავად შეაფასოს სამოქალაქო-სამართლებრივი პასუხისმგებლობის სახით პირგასამტეხლოს მოთხოვნი—ი ოდენობით დაკისრების მიზანშეწონი—ობა.

მართალია, საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 361-ე მუხლის მეორე ნაწი—ის შესაბამისად, ვალდებულება უნდა შესრულდეს ჯეროვნად, კეთილ—სინდისიერად, დათქმულ დროსა და ადგილ—ას, მაგრამ ამავე კოდექსის 115-ე მუხლის თანახმად, სამოქალაქო უფლება უნდა განხორციელდეს მართლობიერად, რაც პირგასამტეხლოს ნაწი—ში გონივრულობის და სამართლიანობის პრინციპების დაცვას მოითხოვს.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ მოთხოვნი—ი პირგასამტეხლო არაგონივრულად მაღალია როგორც უოველდელი—რად გადასახდელი თანხის ოდენობის, ისე ჯამურად მოთხოვნი—ი თანხის გამო. აქედან გამომდინარე სასამართლოს მიაჩნია, მოთხოვნი—ი პირგასამტეხლო უნდა შემცირდეს და ნაცვლად მოთხოვნი—ი 806.08 ლარისა მოპასუხეს უნდა დაეკისროს 94.35 ლარი.

ამდენად, მოპასუხის მიერ გადასახდელი თანხაა - ძირი 4-92.20 ლარი, გადაუხდელი სარგებელი 4-2.90 ლარი, პირგასამტეხლო 94.35 ლარი. საერთო ჯამში გადასახდელი თანხაა 4-00 ლარი.

7. საპროცესო ხარჯები

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის თანახმად, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანი—ი გადაწყვეტი—ება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე განთავისუფლებული იყოს სახელმწიფო ბი—ჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან. თუ სარჩელი ნაწი—ობრივ დაკმაყოფი—და, მაშინ ამ მუხლში აღნიშნული თანხა მოსარჩელეს მიეკუთვნება სარჩელის იმ მოთხოვნის პროპორცი—ლად, რომელიც სასამართლოს გადაწყვეტი—ებით იქნა დაკმაყოფი—ებული, ხოლო მოპასუხეს – სარჩელის მოთხოვნის იმ ნაწი—ის პროპორცი—ლად, რომელზედაც მოსარჩელეს უარი ეთქვა.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 4-ე მუხლის მე-2 ნაწი—ის

მიხედვით, თუ სასამართლოს მთავარ სხდომამდე მოსარჩელე უარს იტყვის სარჩელზე, მოპასუხე ცნობს სარჩელს ან მხარეები მორიგდებიან, მხარეები მთლიანად თავისუფლდებიან სახელმწიფო ბაჟის გადახდისაგან. ამ მუხლის მე-3 ნაწი—ის თანახმად, თუ სარჩელზე უარის თქმა ან სარჩელის ცნობა დავის საგნის მხოლოდ ნაწი—ს შეეხება, სახელმწიფო ბაჟის გადახდის ვალდებულება განისაზღვრება დარჩენი—ი ნაწი—ის შესაბამისად.

მოსარჩელე სარჩელით მოითხოვდა 5-11.73 ლარის დაკისრებას, საიდანაც მოპასუხემ სარჩელი ცნო 4-92.20 ლარის ნაწი—ში. რაც მოთხოვნი—ი თანხის 87%. ამდენად, მოპასუხისათვის დასაბრუნებელი ბაჟი შეადგენს 131 ლარს, მოპასუხეს კი უნდა დაეკისროს მოსარჩელესათვის სახელმწიფო ბაჟის ასანაზღაურებლად 16 ლარის გადახდა. ხოლო პირგასამტეხლოს ნაწი—ობრივ დაკისრებული თანხის პროპორცი—ლი ბაჟი, გადახდი—ი მოსარჩელის მიერ რჩება ბი—ჯეტში.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 37-ე მუხლის საფუძველზე მოპასუხეს უნდა დაეკისროს სარჩელის უზრუნველყოფისათვის გადახდი—ი თანხის 50 ლარის და სატრანსპორტო საშუალების სამართლებრივი მდგომარეობის შესახებ გაცემული ცნობის საფასურის 21 ლარის გადახდა.

სარეზოლუციო ნაწი—ი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8, 37-ე 53-ე, 55-ე, 24--244-ე, 247-ე, 257-ე, 2591-ე, 364-ე, 367-ე, 369-ე მუხლებით და

გადაწყვიტა

1. სს „თი—ბანკის“ სარჩელი დაკმაყოფი—დეს ნაწი—ობრივ;
2. ი—ია ვ—ძეულს (პ/ნ 16001009830) სს „თი—ბანკის“ (ს/კ 204854595) სასარგებლოდ დაეკისროს 4-00 ლარის გადახდა;
3. არ დაკმაყოფი—დეს მოსარჩელის მოთხოვნა პირგასამტეხლოს სახით 711.73 ლარის დაკისრების ნაწი—ში;
4. ი—ია ვ—ძეულს (პ/ნ 16001009830) სს „თი—ბანკის“ (ს/კ 204854595) სასარგებლოდ დაეკისროს სარჩელზე გადახდი—ი სახელმწიფო ბაჟის ასანაზღაურებლად 16 ლარის ლარის გადახდა;
5. ი—ია ვ—ძეულს (პ/ნ 16001009830) სს „თი—ბანკის“ (ს/კ 204854595) სასარგებლოდ დაეკისროს სარჩელიზ უზრუნველყოფის ღონისძიებისათვის გადახდი—ი 50 ლარის და სატრანსპორტო საშუალების

სამართლებრივი მდგომარეობის შესახებ გაცემული ცნობის საფასურის 21 ლარის გადახდა;

6. სს „თი--- ბანკს“ (ს/კ 204854595) დაუბრუნდეს სარჩელზე გადახდილი სახელმწიფო ბაჟიდან 131 ლარი, რაც 2017 წლის 28 ნოემბრის N6 საგადასახადო დავალებით გადახდილია შემდეგ რეკვიზიტებზე: ბანკის კოდი TRESGE22, ანგარიში/სახაზინო კოდი 300763150;
7. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოში დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაბარებიდან 14 დღის ვადაში, სარეზოლუციო ნაწილის მე-8 პუნქტით გათვალისწინებული წესების დაცვით მცხეთის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით;
8. გადაწყვეტილების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება გადაწყვეტილების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილია გადაწყვეტილების გამოცხადების თარიღი, ვალდებულია გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა, გამოცხადდეს მცხეთის რაიონულ სასამართლოში და ჩაიბაროს გადაწყვეტილების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება გადაწყვეტილების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია.

მოსამართლე

დავით ახალბედაშვილი